

КОМБИНОВАНИ ТЕКСТ

Мултилатералне конвенције за примјену мјера које се у циљу спречавања ерозије пореске основице и премјештања добити односе на пореске уговоре

и

Споразума између Босне и Херцеговине и Румуније о избјегавању двоструког опорезивања и спречавању утаје пореза на доходак

Опште напомене у вези са комбинованим текстом:

Овај документ, у односима између Босне и Херцеговине (БиХ) и Румуније представља, комбиновани текст за примјену Споразума између Босне и Херцеговине и Румуније о избјегавању двоструког опорезивања и спречавању утаје пореза на доходак (Споразум), потписаног 6.12.2016. године, измењеног Мултилатералном конвенцијом за примјену мјера које се у циљу спречавања ерозије пореске основице и премјештања добити односе на пореске уговоре (МЛИ) коју је, БиХ потписала 30.10.2019. године, а Румунија потписала 7.6.2017. године.

Овај документ је припремљен у консултацији са надлежним органом Румуније и представља заједничко разумијевање измјена које су у Споразум унијете због МЛИ.

Документ је припремљен, на основу ставова о МЛИ који су Депозитару, након депоновања инструмента о ратификацији, достављени 16.9.2020. године од стране БиХ и 28.2.2022. године од стране Румуније. Ови ставови о МЛИ се могу промијенити, као што то и предвиђа МЛИ. Промјена ставова о МЛИ могла би да промјени ефекте које МЛИ има на Споразум.

Аутентични правни текстови Споразума и МЛИ имају предност и остају примјењиви правни текстови.

Одредбе МЛИ цитиране у овом документу су неслужбени преводи оригиналних одредби МЛИ на енглеском језику.

Одредбе МЛИ које се примјењују у односу на одредбе Споразума, укључене су у рубрике у тексту овог документа у контексту релевантних одредаба Споразума. Рубрике које садрже одредбе МЛИ су, уопштено говорећи, унијете у складу са редосљедом одредаба ОЕЦД Модела Пореске конвенције из 2017. године.

Измјене текста одредаба МЛИ учињене су, у циљу њиховог усаглашавања са терминологијом која се користи у Споразуму (као што су, „Обухваћени порески уговори” и „Уговор”, „Уговорна јурисдикција” и „Државе уговорнице”) како би се олакшало разумјевање одредаба МЛИ. Промјене у терминологији имају за циљ побољшање читљивости документа, а не промјену суштине одредаба МЛИ. На сличан начин су, извршене измјене дијелова одредаба МЛИ који описују постојеће одредбе Споразума: описни језик је, у циљу лакшег читања, замјењен правним одредницама постојећих одредаба.

У свим случајевима, упућивање на одредбе Споразума или на Споразум, треба разумјети као да се упућивање врши на Споразум, онако како је измјењен одредбама МЛИ, под условом, да су се такве одредбе МЛИ и примјениле.

Упућивање:

Аутентични правни текст МЛИ може се наћи на веб-страници Депозитара (ОЕЦД):

- на енглеском језику: <http://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf>; i

- на француском језику: <http://www.oecd.org/fr/fiscalite/conventions/convention-multilaterale-pour-la-mise-en-oeuvre-des-mesures-relatives-aux-conventions-fiscales-pour-prevenir-le-BEPS.pdf>.

Споразум између између Босне и Херцеговине и Румуније о избјегавању двоструког опорезивања и спречавању утаје пореза на доходак је објављен у „Службеном гласнику БиХ-Међународни уговори“, број 8/17.

Текст Споразума може се наћи на сљедећем линку:

<https://mft.gov.ba/Content/OpenAttachment?id=66dd6ab1-496b-4364-bc9f-7fd66c404195&lang>

Текст МЛИ је објављен у „Службеном гласнику БиХ-Међународни уговори“, број 13/20 од 27.08.2020.године.

Став БиХ о МЛИ који је Депозитару, након депоновања инструмента о ратификацији, достављен 16.09.2020. године, као и став Румуније о МЛИ који је Депозитару достављен 28.2.2022. године, може се наћи на веб-страници Депозитара (ОЕЦД):<http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>

Напомене у вези ступања на снагу и почетка примјене одредби МЛИ

Одредбе МЛИ које се примјењују на Споразум, не примјењују се од истога датума као и оригиналне одредбе Споразума. Свака од одредаба МЛИ могла би да се примењује од различитог датума, што зависи од врсте пореза на који се односи (порези по одбитку или остали наплаћени порези) као и од тога, шта су БиХ и Румунија навеле у својим ставовима о МЛИ.

Ступање на снагу МЛИ: 01.01.2021. године за БиХ и 01.06.2022. године за Румунију.

Ако другачије није наведено у овом документу, одредбе МЛИ се примјењују:

За Босну и Херцеговину:

- у односу на порезе по одбитку, на износе плаћене или приписане нерезидентима, када догађај који даје право на те порезе настане 01. јануара или после 01. јануара 2024. године;
- у односу на све остале порезе, за порезе који се наплаћују у односу на периоде опорезивања који почињу 05. октобра или после 05. октобра 2023. године.

За Румунију:

- у односу на порезе по одбитку, на износе плаћене или приписане нерезидентима, када догађај који даје право на те порезе настане 01. јануара или после 01. јануара 2024. године;
- у односу на све остале порезе, за порезе који се наплаћују у односу на периоде опорезивања који почињу 01. јануара или после 01. јануара 2024. године.

СПОРАЗУМ
ИЗМЕЋУ
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
И
РУМУНИЈЕ

О ИЗБЈЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА И СПРЕЧАВАЊУ
УТАЈЕ ПОРЕЗА У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК

Босна и Херцеговина и Румунија,

[ЗАМЈЕЊЕН чланом 6. став 1. МЛИ]

[у жељи да закључе Споразум о избјегавању двоструког опорезивања и спречавању утаје пореза у односу на порезе на доходак,]

Сљедећи члан 6. став 1. МЛИ замјењује текст који се односи на намјеру да се отклони двоструко опорезивање у преамбули овог споразума:

ЧЛАН 6 МЛИ- СВРХА ОБУХВАЋЕНОГ ПОРЕСКОГ УГОВОРА

У намјери да отклоне двоструко опорезивање у односу на порезе обухваћене овим споразумом без стварања могућности за неопорезивање или снижено опорезивање кроз пореску евазију или избјегавање (укључујући злоупотребу уговора, у циљу добијања олакшица предвиђених у овом уговору у посредну корист резидената трећих јурисдикција)

споразумјеле су се о сљедећем:

Члан 1.
ОСОБЕ НА КОЈЕ СЕ ПРИМЈЕЊУЈЕ СПОРАЗУМ

Овај споразум примјењује се на лица која су резиденти једне или обију држава уговорница.

Члан 2. ПОРЕЗИ НА КОЈЕ СЕ ПРИМЈЕЊУЈЕ СПОРАЗУМ

1. Овај споразум примјењује се на порезе на доходак наметнуте у име државе уговорнице или њених административно- територијалних јединица, политичких јединица или локалних власти, без обзира на начин наплате.

2. Порезима на доходак сматрају се сви порези који су наметнути на укупан доходак или на дијелове дохотка, укључујући порезе на добит од отуђења покретне или непокретне имовине, као и порезе на прираст капитала.

3. Постојећи порези на које се примјењује овај споразум посебно су:

а) у Румунији:

(I) порез на доходак;

(II) порез на добит

(у даљњем тексту „румунски порез“);

б) у Босни и Херцеговини:

(I) порез на доходак појединаца;

(II) порез на добит предузећа;

(у даљњем тексту „босанскохерцеговачки порез“).

4. Споразум се, такође, примјењује и на исте или битно сличне порезе који су након потписивања овог споразума наметнути поред или умјесто постојећих пореза. Надлежни органи држава уговорница обавијестиће једни друге о значајним промјенама у њиховим пореским законима.

Члан 3. ОПШТЕ ДЕФИНИЦИЈЕ

1. За потребе овог споразума, уколико контекст не захтијева другачије:

- а) изрази „држава уговорница“ и „друга држава уговорница“ означавају Босну и Херцеговину или Румунију, у зависности од контекста;
- б) израз „Румунија“ означава државну територију Румуније, укључујући територијално море и ваздушни простор над њим, над којима Румунија има сувереност, као и спољни појас, епиконтинентални појас и ексклузивну економску зону над којима Румунија врши суверена права и јурисдикцију, у складу са својим законодавством и правилима и принципима међународног права;
- ц) израз „Босна и Херцеговина“ означава територију Босне и Херцеговине над којом се, према законима Босне и Херцеговине и у складу са међународним правом, извршавају суверена права Босне и Херцеговине;
- д) појам „политичка јединица“ у случају Босне и Херцеговине означава ентитете: Федерацију Босне и Херцеговине и Републику Српску и Дистрикт Брчко Босне и Херцеговине.
- е) израз „особа“ обухвата физичку особу, друштво и било који други орган особа;
- ф) израз „друштво“ означава правну особу или било који субјекат који се у пореске сврхе сматра правном особом;
- г) изрази „предузеће државе уговорнице“ и „предузеће друге државе уговорнице“ означавају предузеће којим управља резидент државе уговорнице, односно резидент друге државе уговорнице;
- х) израз „држављанин“ означава:
 - (I) било коју физичку особу која посједује држављанство државе уговорнице,
 - и

- (II) било коју правну особу, партнерство или удружење који такав статус стичу према закону који је на снази у држави уговорници;
- и) израз „међународни саобраћај“ означава превоз бродом или авионом који обавља предузеће једне државе уговорнице чије се мјесто стварне управе налази у једној од држава уговорница, осим у случају када се саобраћај бродом или авионом обавља само између два мјеста у другој држави уговорници;
- ј) израз „надлежни орган“ означава:
 - (I) у случају Румуније, Министарство за јавне финансије,
 - (II) у случају Босне и Херцеговине, Министарство финансија и трезора;
- к) израз „пословање“ укључује обављање професионалних услуга и других активности независног карактера.

2. У вези с примјеном овог споразума у било којем тренутку од стране једне од држава уговорница, сваки израз који у њему није дефинисан, осим ако контекст другачије захтијева, има значење које има у то вријеме у складу са законима те државе у односу на порезе на које се примјењује овај споразум. Свако значење према важећим пореским законима те државе има предност у односу на значење које том изразу дају други закони те државе.

Члан 4. РЕЗИДЕНТ

1. За потребе овог споразума, израз "резидент државе уговорнице" означава особу која, у складу са законима те државе, подлијеже опорезивању у тој држави због њеног пребивалишта, мјеста боравка, мјеста управе или због било којег другог критеријума сличне природе, те, такође, укључује ту државу и све њене административно-територијалне јединице, политичке јединице или локалне власти. Међутим, овај израз не укључује особу која подлијеже опорезивању у тој држави само на основу дохотка из извора у тој држави.

2. Ако је према одредбама става 1. физичко лице резидент обију држава уговорница, тада се њен статус одређује на сљедећи начин:

- а) сматра се да је резидент само оне државе у којој има пребивалиште; ако има стално мјесто становања у обје државе, сматра се да је резидент само оне државе уговорнице с којом су њени лични и привредни односи ближи („средиште животних интереса“);
- б) ако се не може одредити у којој држави уговорници се налази њено средиште животних интереса, или ако ни у једној држави уговорници нема пребивалиште, сматра се да је резидент оне државе уговорнице у којој има уобичајено мјесто боравка;
- ц) уколико у обје државе уговорнице има уобичајено мјесто боравка или ни у једној од њих, сматра се да је резидент државе уговорнице чији је држављанин;
- д) ако је држављанин обију држава уговорница или није држављанин нити једне, надлежне власти држава уговорница питање рјешавају заједничким договором.

3. Када је према одредбама става 1. особа, која није физичко лице, резидент обију држава уговорница, сматра се да је резидент само оне државе у којој се налази њено мјесто стварне управе.

Члан 5. СТАЛНА ПОСЛОВНА ЈЕДИНИЦА

1. За потребе овог споразума, појам „стална пословна јединица“ означава стално мјесто пословања преко којег се пословање неког предузећа одвија у потпуности или дјелимично.

2. Израз „стална пословна јединица“ укључује посебно:

- а) мјесто управе;
- б) филијалу;

- ц) пословницу;
- д) фабрику;
- е) радионицу;
- ф) рудник, каменолом или било које друго мјесто вађења природних богатстава.

3. Градилиште, грађевински, монтажни или инсталациони пројекат, или с тиме повезане надзорне активности, представљају сталну пословну јединицу, али само када такво градилиште, пројекат или активност трају дуже од дванаест мјесеци.

4. Независно од претходних одредаба овог члана, израз „стална пословна јединица“ не укључује:

- а) коришћење објеката искључиво у сврху складиштења, излагања или достављања добара или робе која припада предузећу,
- б) одржавање залиха добара и робе који припадају предузећу искључиво у сврху складиштења, излагања или испоруке,
- ц) одржавање залиха добара и робе који припадају предузећу искључиво у сврху прераде од стране другог предузећа,
- д) одржавање залиха добара и робе која припадају предузећу, која су изложена на сајму или изложби, а која предузеће продаје на крају таквог сајма или изложбе,
- е) одржавање сталног мјеста пословања искључиво у сврху куповине добара или робе или прикупљања информација за предузеће,
- ф) одржавање сталног мјеста пословања искључиво у сврху обављања било које друге припремне или помоћне дјелатности за предузеће,
- г) одржавање сталног мјеста пословања искључиво у сврху комбинације активности које су споменуте у тачкама а) до ф),

под условом да је укупна дјелатност сталног мјеста пословања која је резултат ове комбинације припремног или помоћног карактера.

5. Без обзира на одредбе ставова 1. и 2, када особа - која није заступник самосталног статуса на којег се примјењује став 6 - дјелује у име предузећа и посједује и уобичајено користи у држави уговорници овлашћење да закључује уговоре у име тог предузећа, сматра се да то предузеће има сталну јединицу у тој држави у односу на било које дјелатности које то лице предузима за предузеће, осим ако су дјелатности те особе ограничене на оне споменуте у ставу 4, које, ако се изводе преко сталног мјеста пословања не би то стално мјесто пословања чиниле сталном пословном јединицом према одредбама тог става.

6. Не сматра се да предузеће има сталну пословну јединицу у држави уговорници само зато што у тој држави обавља своје послове преко посредника, генералног комисијског заступника или другог посредника са самосталним статусом, уколико те особе дјелују у оквиру својих уобичајених пословних дјелатности.

7. Чињеница да друштво које је резидент државе уговорнице контролише или је под контролом друштва које је резидент друге државе уговорнице, или које послује у тој држави (било преко сталне пословне јединице или на други начин) сама по себи није довољна да се једно друштво сматра сталном пословном јединицом другог.

Члан 6. ДОХОДАК ОД НЕПОКРЕТНЕ ИМОВИНЕ

1. Доходак који оствари резидент државе уговорнице од непокретне имовине (укључујући доходак од пољопривреде и шумарства), која се налази у другој држави уговорници опорезује се у тој другој држави.

2. Појам „непокретна имовина“ има значење у складу са законом државе уговорнице у којој се налази односна имовина. Овај израз у сваком случају укључује имовину која припада непокретној имовини, сточни фонд и опрему која се користи у пољопривреди и шумарству, права на која се примјењују одредбе општег закона о земљишној својини, плодоживање непокретне имовине и права на промјенлива

или стална плаћања као надокнаде за искоришћавање или права на искоришћавање минералних налазишта, изворишта и других природних богатстава. Бродови и авиони не сматрају се непокретном имовином.

3. Одредбе става 1. примјењују се на доходак који се оствари непосредним коришћењем, изнајмљивањем или другим начином коришћења непокретне имовине.

4. Одредбе ставова 1. и 3. примјењују се и на доходак од непокретне имовине предузећа.

Члан 7. ДОБИТ ОД ПОСЛОВАЊА

1. Добит предузећа државе уговорнице опорезује се само у тој држави, осим ако предузеће послује у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази. Ако предузеће послује на споменути начин, добит предузећа може се опорезовати у другој држави уговорници, али само до износа који се приписује тој сталној пословној јединици.

2. У зависности од одредби става 3, ако предузеће једне државе уговорнице послује у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази, тада се у свакој држави уговорници тој сталној јединици приписује добит коју би могла остварити да је одвојено и посебно предузеће које се бави истим или сличним дјелатностима, под истим или сличним условима, те да је пословала потпуно самостално са предузећем чија је стална пословна јединица.

3. При одређивању добити сталне пословне јединице, као одбици се признају трошкови који су настали за потребе сталне пословне јединице, укључујући трошкове управљања и опште административне трошкове, било у држави у којој се налази стална пословна јединица или негдје другдје.

4. Уколико је уобичајено да се у држави уговорници добит која се приписује сталној пословној јединици одређује на основу расподјеле укупне добити предузећа његовим дијеловима, став 2. не спречава ту државу уговорницу да током уобичајене расподјеле одреди добит која

се опорезује. Усвојена метода расподеле треба бити таква да резултат буде у складу са принципима садржаним у овом члану.

5. Сталној пословној јединици не приписује се добит ако та стална јединица само купује добра или робу за предузеће.

6. За потребе претходних ставова, добит која се приписује сталној пословној јединици одређује се истом методом из године у годину, осим ако не постоји оправдан и довољан разлог да се поступи другачије.

7. Ако добит обухвата поједине приходе који су посебно регулисани у другим члановима овог споразума, тада одредбе овог члана не утичу на одредбе тих чланова.

Члан 8. ПОМОРСКИ И ВАЗДУШНИ САОБРАЋАЈ

1. Добит од коришћења бродова или авиона у међународном саобраћају опорезива је само у држави уговорници у којој се налази мјесто стварне управе предузећа.

2. Ако се мјесто стварне управе предузећа које се бави пловидбом налази на броду, тада се сматра да се налази у држави уговорници у којој се налази матична лука брода, или, ако таква матична лука не постоји, у држави уговорници чији је корисник брода резидент.

3. Одредбе става 1. овог члана примјењују се, такође, на добит од учешћа у удружењу, заједничком пословању или међународној пословној агенцији.

Члан 9. ПОВЕЗАНА ПРЕДУЗЕЋА

1. Ако:
а) предузеће државе уговорнице директно или индиректно учествује у управљању, контроли или имовини предузећа друге државе уговорнице; или

- б) исте особе директно или индиректно учествују у управљању, контроли или имовини предузећа државе уговорнице и предузећа друге државе уговорнице,

и ако се у оба случаја између та два предузећа у њиховим трговинским или финансијским односима, договорени или наметнути услови разликују од услова који би били договорени између независних предузећа, тада, добит коју би да нема тих услова остварило једно од предузећа, али је због тих услова није остварило, може се укључити у добит тог предузећа и сходно томе опорезовати.

2. Ако држава уговорница у добит предузећа те државе укључује добит за коју је предузеће друге државе уговорнице опорезовано у тој другој држави, и сходно томе је опорезује, и ако је тако укључена добит, добит коју би предузеће првоспоменуте државе остварило да су услови договорени између та два предузећа били они услови која би договорила независна предузећа, тада та друга држава врши одговарајуће корекције износа пореза који је у њој наплатив на ту добит. Приликом одређивања такве корекције, води се рачуна о осталим одредбама овог споразума, и ако је потребно, надлежни органи држава уговорница савјетоваће се међусобно.

Члан 10. ДИВИДЕНДЕ

1. Дивиденде које исплаћује друштво које је резидент једне државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Међутим, такве дивиденде се могу опорезовати и у држави уговорници чији је резидент друштво које исплаћује дивиденде, и у складу са законима те државе, али ако је стварни власник дивиденди резидент друге државе уговорнице, тако наплаћени порез не може бити већи од:

- а) 5 одсто бруто износа дивиденди ако је стварни власник друштво (осим партнерства), које директно посједује најмање 25 одсто имовине друштва које исплаћује дивиденде,

- б) 10 одсто бруто износа дивиденди у свим осталим случајевима.

Овај став не утиче на опорезивање друштва с обзиром на добит из које се исплаћују дивиденде.

3. Израз „дивиденде“ како је коришћен у овом члану, означава доходак од акција, рударских акција, оснивачког учешћа или других права која нису потраживања дуга, учешће у добити, као и доходак од других корпоративних права који је порески изједначен са дохотком од акција према законима државе уговорнице чији је резидент друштво које врши распоdjелу.

4. Одредбе ставова 1. и 2. не примјењују се ако стварни власник дивиденди, резидент једне државе уговорнице, послује у другој држави уговорници чији је резидент друштво које исплаћује дивиденде преко сталне пословне јединице која се налази у тој држави и имовина у вези са којом се исплаћују дивиденде стварно припада тој сталној пословној јединици. У том случају примјењују се одредбе члана 7.

5. Ако друштво које је резидент државе уговорнице остварује добит или доходак из друге државе уговорнице, та друга држава уговорница не може наметнути порез на дивиденде које исплаћује друштво, осим ако се такве дивиденде исплаћују резиденту те друге државе или ако имовина на основу које се дивиденде исплаћују стварно припада сталној пословној јединици која се налази у тој другој држави, нити може нерасподијељену добит друштва опорезовати порезом на нерасподијељену добит друштва, иако се исплаћене дивиденде или нерасподијељена добит у потпуности или дјелимично састоје од добити или дохотка који су настали у тој другој држави.

Члан 11. КАМАТА

1. Камата која настаје у држави уговорници, а исплаћује се резиденту друге државе уговорнице, може се опорезовати у тој другој држави.

2. Међутим, камата се може опорезовати и у држави уговорници у којој настаје, у складу са законима те државе, али ако је стварни

власник камата резидент друге државе уговорнице, тако наплаћивани порез не може бити већи од 7 одсто бруто износа камате.

3. Изузетно од одредаба става 2, камата која настаје у једној држави уговорници ослобађа се пореза у тој држави ако произилази од и ако је стварни власник Влада друге државе уговорнице или њена административно-територијална јединица, политичка јединица или локална власт, или нека агенција или банка или установа те Владе или административно-територијалне јединице, политичке јединице или локалне власти, или ако је потраживање дуга резидента друге државе уговорнице гарантовано, обезбијеђено или финансирано од стране финансијске установе која је у потпуности у власништву Влада друге државе уговорнице.

4. Израз "камата" како је коришћен у овом члану означава доходак од потраживања дуга сваке врсте, независно од тога да ли су обезбијеђена залогом и стиче ли се на основу њега право на учешће у добити дужника, а посебно доходак од државних хартија од вриједности и доходак од обвезница или задужница, укључујући премије и награде на такве хартије од вриједности, обвезнице или задужнице. Затезне камате се у сврху овог члана не сматрају каматама.

5. Одредбе ставова 1. и 2. не примјењују се ако стварни власник камате, резидент државе уговорнице, послује у другој држави уговорници у којој камата настаје преко сталне пословне јединице која се налази у тој држави, а потраживање дуга на који се плаћа камата је стварно повезано с том сталном пословном јединицом. У том случају примјењују се одредбе члана 7.

6. Сматра се да камата настаје у држави уговорници када је исплатилац резидент те државе. Међутим, ако особа која плаћа камату, без обзира на то да ли је она резидент државе уговорнице, у држави уговорници има сталну пословну јединицу с којом је повезан дуг на који се плаћа камата, а ту камату сноси та стална јединица, сматра се да камата настаје у држави у којој се налази стална пословна јединица.

7. Ако износ камате, због посебног односа између исплатиоца и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду

потраживање дуга за које се камата плаћа, прелази износ који би био уговорен између исплатиоца и стварног власника у одсуству таквог односа, одредбе овог члана примјењују се само на износ који би био уговорен да таквог односа нема. У том случају преплаћени износ опорезује се у складу са законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог споразума.

Члан 12. АУТОРСКЕ НАКНАДЕ

1. Ауторске накнаде које настају у једној држави уговорници, а исплаћују се резиденту друге државе уговорнице, опорезују се у тој другој држави.

2. Међутим, ауторске накнаде могу се опорезовати и у држави уговорници у којој настају, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник ауторских накнада резидент друге државе уговорнице, тако наплаћени порез не може бити већи од 5 одсто бруто износа ауторских накнада.

3. Израз „ауторске накнаде“, као што је коришћен у овом члану, означава плаћања било које врсте која су примљена као накнада за коришћење или за право коришћења ауторских права на књижевно, умјетничко или научно дјело, укључујући софтвер, биоскопске филмове и филмове или траке који се користе за радијско или телевизијско емитовање, трансмисију сваке врсте јавности, сваки патент, жиг, нацрт или модел, план, тајну формулу или поступак, или за коришћење, или право на коришћење, индустријске, трговинске или научне опреме, или за обавјештења које се тичу индустријског, комерцијалног или научног искуства.

4. Одредбе ставова 1. и 2. не примјењују се ако стварни власник ауторских накнада, који је резидент једне државе уговорнице, послује у другој држави уговорници у којој ауторске накнаде настају преко сталне пословне јединице која се налази у тој другој уговорној држави, а право или имовина с обзиром на које се ауторске накнаде плаћају стварно припадају тој сталној пословној јединици. У том случају примјењују се одредбе члана 7.

5. Сматра се да ауторске накнаде настају у држави уговорници када је исплатилац резидент те државе. Ако особа која плаћа ауторске накнаде, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, у држави уговорници има сталну пословну јединицу у вези са којом је настала обавеза плаћања ауторских накнада, а те ауторске накнаде падају на терет те сталне пословне јединице, тада се сматра да ауторске накнаде настају у држави уговорници у којој се налази стална пословна јединица.

6. Ако износ ауторских накнада, због посебног односа између исплатиоца и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду коришћење, право или информацију за које се оне плаћају, прелази износ који би био уговорен између исплатиоца и стварног власника да такав однос не постоји, одредбе овог члана примјењују се само на износ који би тада био договорен. У том случају, преплаћени износ опорезује се у складу са законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог споразума.

Члан 13. ПРИХОД ОД ИМОВИНЕ

1. Приход који оствари резидент једне државе уговорнице од отуђења непокретне имовине наведене у члану 6, а која се налази у другој држави уговорници, може се опорезовати у тој другој држави.

2. Приход од отуђења покретне имовине која представља дио имовине намијењене за пословање сталне пословне јединице коју предузеће једне државе уговорнице има у другој држави уговорници, укључујући приходе од отуђења те сталне пословне јединице (саме или са читавим предузећем), може се опорезовати у тој другој држави.

3. Приход од отуђења бродова или авиона у међународном саобраћају или покретне имовине која служи за коришћење таквих бродова или авиона опорезује се само у држави уговорници у којој се налази мјесто стварне управе предузећа.

4. Приход који оствари резидент једне државе уговорнице од отуђења акција које више од 50 одсто своје вриједности добијају директно или индиректно од непокретне имовине која се налази у другој држави уговорници могуће је опорезовати у тој другој држави.

5. Приход од отуђења било које имовине осим оне наведене у ставовима 1, 2, 3. и 4. опорезује се само у држави уговорници чији је резидент лице које је отуђило имовину.

Члан 14. ПРИХОД ОД РАДНОГ ОДНОСА

1. У зависности од одредби чланова 15, 17. и 18. плате, наднице и друга слична примања која оствари резидент државе уговорнице из радног односа опорезују се само у тој држави, осим ако се такав рад обавља у другој држави уговорници. Ако се рад обавља у другој држави уговорници, тада се таква примања могу опорезовати у тој другој држави.

2. Независно од одредби става 1. примања која оствари резидент једне државе уговорнице из радног односа у другој држави уговорници опорезују се само у првопоменутој држави, ако:

- а) прималац борави у другој држави у периоду или периодима који укупно не прелазе 183 дана у било којем периоду од дванаест мјесеци које почиње или завршава у односној фискалној години, и
- б) примања се исплаћују од стране, или у име, послодавца који није резидент друге државе, и
- ц) примања не падају на терет сталне пословне јединице коју послодавац има у другој држави.

3. Независно од претходних одредаба овог члана, примања настала на основу радног односа на броду или авиону којима се управља у међународном саобраћају опорезују се у држави уговорници у којој се налази стварно мјесто управе предузећа.

Члан 15. НАКНАДЕ ДИРЕКТОРА

Накнаде директора и друга слична примања која оствари резидент једне државе уговорнице у својству члана одбора директора

друштва које је резидент друге државе уговорнице опорезују се у тој другој држави.

Члан 16. УМЈЕТНИЦИ И СПОРТИСТИ

1. Без обзира на одредбе чланова 7. и 14. доходак који оствари резидент једне државе уговорнице личним обављањем дјелатности извођача као што је позоришни, филмски, радио или телевизијски умјетник или музичар, или спортиста у другој држави уговорници, може се опорезовати у тој другој држави уговорници.

2. Ако доходак од лично обављених дјелатности извођача или спортисте, у том својству, не припада лично извођачу или спортисти него другој особи, тај доходак се може, без обзира на одредбе чланова 7. и 14. опорезовати у држави уговорници у којој су обављене дјелатности извођача или спортиста.

3. Без обзира на одредбе ставова 1. и 2. доходак који настаје из активности наведених у ставу 1. у оквиру културних или спортских размјена које су договорене између Влада држава уговорница и које се не одржавају у сврхе стицања прихода, ослобађају се од плаћања пореза у држави уговорници у којој се те активности одржавају.

Члан 17. ПЕНЗИЈЕ

1. У складу са одредбама става 1. овог члана, пензије и друга слична примања која се исплаћују резиденту једне државе уговорнице на основу ранијег радног односа опорезива су само у тој држави.

2. Без обзира на одредбе става 1. овог члана, плаћања извршена према законима социјалног осигурања државе уговорнице опорезиве су само у тој држави уговорници.

Члан 18. УСЛУГЕ ЗА ПОТРЕБЕ ВЛАДЕ

1. а) Плате, наднице и друга слична примања које држава уговорница или административно - територијална јединица,

политичка јединица или локална власт плаћа физичком лицу за услуге пружене тој држави, јединици или власти, опорезују се само у тој држави.

б) Међутим, такве плате, наднице и друга слична примања опорезива су само у другој држави уговорници ако су услуге пружене у тој држави, а физичко лице је резидент те државе и:

(I) држављанин је те државе, или

(II) није постала резидент те државе само због пружања тих услуга.

2. а) Без обзира на одредбе става 1, пензије и друга слична примања које држава уговорница исплаћује директно или из фондова које је основала та држава уговорница, или административно - територијална јединица, политичка јединица или локална власт физичком лицу за услуге пружене тој држави или јединици или власти, опорезује се само у тој држави.

б) Међутим, та пензија се опорезује само у другој држави уговорници ако је физичко лице резидент и држављанин те државе.

3. Одредбе чланова 14, 15, 16. и 17. примјењују се на плате, наднице, пензије и друга слична примања за услуге пружене у вези са пословањем које обавља држава уговорница, њена административно-територијална јединица, политичка јединица или локална власт.

Члан 19. СТУДЕНТИ И ПРИПРАВНИЦИ

Примања која студент или приправник, који је или је непосредно прије одласка у државу уговорницу био резидент друге државе уговорнице, а борави у првоспоменутој држави уговорници искључиво ради свог образовања или обучавања, прими у сврху свог издржавања, образовања или обучавања, нису опорезива у тој држави ако та средства потичу из извора ван те државе.

Члан 20. ОСТАЛИ ДОХОДАК

1. Дијелови дохотка резидента државе уговорнице, без обзира на то гдје настају, а који нису регулисани у претходним члановима овог споразума опорезују се само у тој држави.

2. Одредбе става 1. неће се примјењивати на доходак, осим на доходак од непокретне имовине као што је наведено у ставу 2. члана 6. ако прималац таквог дохотка, као резидент једне државе уговорнице, послује у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која је смјештена у њој, а право или имовина по питању којих се плаћа доходак стварно припада тој сталној пословној јединици. У таквом случају примјењују се одредбе члана 7.

Члан 21. ОТКЛАЊАЊЕ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

Ако резидент једне државе уговорнице стиче доходак који се у складу са одредбама овог споразума опорезује у другој држави уговорници, тада ће првоспоменута држава као одбитак од пореза на доходак тог резидента признати износ једнак порезу плаћеном у другој држави уговорници. Међутим, такав одбитак не смије прећи онај дио пореза како је обрачунат прије давања одбитака, а који се приписује дохотку који се може опорезовати у тој другој држави.

Члан 22. ЈЕДНАК ТРЕТМАН

1. Држављани једне државе уговорнице у другој држави уговорници не подлијежу опорезивању или с тиме повезаним захтјевима које је другачије или теже од опорезивања и повезаних захтјева којима држављани друге државе подлијежу или могу подлијегати у истим условима, посебно што се тиче пребивалишта, односно мјеста боравка. Без обзира на одредбе члана 1, ова одредба се односи и на особе које нису резиденти једне или обију држава уговорница.

2. Опорезивање сталне пословне јединице коју предузеће једне државе уговорнице има у другој држави уговорници не може бити

неповољније у тој другој држави од опорезивања предузећа те друге државе која обавља исте дјелатности. Ова одредба не може се тумачити на начин да обавезује државу уговорницу да резидентима друге државе уговорнице одобрава личне накнаде, олакшице и умањења за сврхе опорезивања због друштвеног статуса или породичних обавеза, а које одобрава својим резидентима.

3. Осим ако се примјењују став 1. члана 9. став 7. члана 11. или став 6. члана 12. камате, ауторске накнаде и друге исплате које предузеће једне државе уговорнице врши резиденту друге државе уговорнице, ради одређивања опорезиве добити тог предузећа, одбијају се под истим условима као да су исплаћене резиденту првоспоменуте државе.

4. Предузећа државе уговорнице чију имовину потпуно или дјелимично посједују или контролишу, директно или индиректно, један или више резидената друге државе уговорнице, у првоспоменутој држави не подлијежу опорезивању и захтјевима у вези са опорезивањем које је другачије или теже од опорезивања или захтјева којима друга слична предузећа првоспоменуте државе подлијежу или могу подлијегати.

5. Одредбе овог члана примјењују се само на порезе које покрива овај споразум.

Члан 23.

ПОСТУПАК ЗАЈЕДНИЧКОГ СПОРАЗУМИЈЕВАЊА

1. Ако особа сматра да мјере једне или обију држава уговорница доводе или ће довести до тога не буде опорезивано у складу с одредбама овог споразума, она може, без обзира на правна средства предвиђена домаћим законима тих држава, изложити свој случај надлежном органу државе уговорнице чији је она резидент, или, ако његов случај спада под одредбе става 1. члана 24. надлежном органу државе уговорнице чији је држављанин. Случај се мора изнијети у року од три године од када је први пут примљено обавјештење о радњи која је резултовала опорезивањем које није у складу са одредбама овог споразума.

2. Надлежни орган ће настојати, ако сматра да је приговор оправдан и ако није у могућности да само дође до одговарајућег

рјешења, ријешити случај међусобним договором с надлежним органом друге државе уговорнице у циљу избјегавања опорезивања које није у складу са одредбама овог споразума. Сваки постигнути договор спроводи се без обзира на временска ограничења у домаћим законима држава уговорница.

3. Надлежни органи држава уговорница настојаће међусобним договором отклонити тешкоће или нејасноће које настају при тумачењу или примјени овог споразума. Они се могу и савјетовати ради отклањања двоструког опорезивања у случајевима који нису предвиђени овим споразумом.

4. Надлежни органи држава уговорница могу међусобно директно комуницирати, укључујући и комуникацију преко заједничке комисије која се састоји од њих самих или њихових представника, у сврху постизања договора у смислу претходних ставова.

Члан 24. РАЗМЈЕНА ОБАВЈЕШТЕЊА

1. Надлежни органи држава уговорница размјењују обавјештења потребна за примјену одредаба овог споразума или за администрацију или спровођење домаћег закона у вези са порезима свих врста и описа који се намећу у име држава уговорница, или њихових административно-територијалних јединица, политичких јединица или локалне власти, ако опорезивање у складу са њима није у супротности са овим споразумом. Размјена обавјештења није ограничена члановима 1. и 2.

2. Свако обавјештење примљено према ставу 1. од стране државе уговорнице сматра се тајном на исти начин као и обавјештење примљено у складу са домаћим законом те државе и оно се открива само особама или властима (укључујући судове и управне органе), који су надлежни за процјену или наплату, спровођење или кривично гоњење, или утврђивање жалби у односу на порезе обухваћене ставом 1, или за надзор горе наведеног. Такве особе или органи користе обавјештења само у те сврхе. Они могу откривати та обавјештења током поступака у јавном судском поступку или у судским одлукама. Без обзира на наведено, обавјештења која држава уговорница прими могуће је користити у друге сврхе када се таква

обавјештења могу користити за такве друге сврхе према законима обију држава и када надлежне власти државе која доставља обавјештење одобри такво коришћење.

3. Одредбе ставова 1. и 2. не тумаче се ни у којем случају као обавеза државе уговорнице да:

- а) спроводи управне мјере супротне законима и управној пракси те или друге државе уговорнице,
- б) даје информације које се не могу добити у складу са законима или у уобичајеном управном поступку те или друге државе уговорнице,
- ц) даје обавјештења која откривају било коју трговинску, пословну, индустријску, комерцијалну или професионалну тајну или трговински поступак или информацију, чије би откривање било супротно јавном поретку (*ordre public*).

4. Ако једна држава уговорница тражи информацију у складу са овим чланом, друга држава уговорница користи своје мјере прикупљања информација да би прибавила затражену информацију, иако тој другој држави можда није потребна та информација у властите пореске сврхе. Обавеза која је садржана у претходној реченици подлијеже ограничењима става 3. овог члана, али ни у којем случају се такво ограничење не може тумачити на начин да дозвољава држави уговорници да одбије дати информације искључиво због тога што нема свој интерес у таквој информацији.

5. Ни у којем случају се одредбе става 3. не могу тумачити на начин да дозвољавају држави уговорници да одбије дати информације искључиво због тога што ту информацију посједује банка, друга финансијска установа, кандидат или особа која дјелује у својству посредника или у фидуцијарном својству или због тога што се односи на власничка учешћа једне особе.

Члан 25. ПОМОЋ ПРИ НАПЛАТИ ПОРЕЗА

1. Државе уговорнице једна другој пружају помоћ при наплати потраживања пореских обавеза. Ова помоћ ограничена је члановима 1. и 2.

2. Израз „потраживање пореских обавеза“ као што се користи у овом члану означава износ који се дугује с обзиром на порезе сваке врсте и описа који се намеће у име државе уговорнице или њених административно-територијалних јединица, политичких јединица или локалних власти, уколико такво опорезивање није у супротности са овим споразумом или било којим другим документом чије су државе уговорнице стране потписнице, као и камате, административне казне и трошкови наплате или чувања који се односе на такав износ.

3. Када је потраживање пореских обавеза државе уговорнице спроводиво према законима те државе, а дугује га особа која, у том тренутку, према законима те државе, не може спријечити наплату, то потраживање пореских обавеза се на захтјев надлежног органа те државе прихваћа у сврхе наплате од стране надлежног органа друге државе уговорнице. То потраживање пореских обавеза наплаћује та друга држава у складу са одредбама својих закона који су примјењиви на извршење и наплату сопствених пореза као да то потраживање пореских обавеза припада другој држави.

4. Када је потраживање пореских обавеза државе уговорнице потраживање у односу на које та држава може, према својим законима, предузимати мјере чувања с циљем обезбјеђивања наплате, тада се то потраживање пореских обавеза, на захтјев надлежног органа те државе, прихваћа у сврхе предузимања мјера чувања у односу на то потраживање пореских обавеза у складу са одредбама својих закона као да то потраживање пореских обавеза припада другој држави, иако, у тренутку када се такве мјере примјењују, потраживање пореских обавеза није спроводиво у првоспоменутој држави или га дугује особа која има право да спријечи наплату.

5. Без обзира на одредбе ставова 3. и 4. потраживање пореских обавеза које држава уговорница прихвати у сврхе става 3. или 4. у тој

држави не подлијеже временским ограничењима и не одобрава му се приоритет примјењив на потраживање пореских обавеза према законима те државе због такве његове природе. Надаље, потраживање пореских обавеза које држава уговорница прихвати у сврхе ставова 3. или 4. у тој држави нема приоритет који је примјењив на то потраживање пореских обавеза према законима друге државе уговорнице.

6. Поступци у односу на постојање, ваљаност или износ потраживања пореских обавеза једне државе уговорнице не износе се пред судове или административне органе друге државе уговорнице.

7. Када у било којем тренутку након што је држава уговорница према ставу 3. или 4. поднијела захтјев и прије него што је друга држава уговорница наплатила и вратила релевантно потраживање пореских обавеза првоспоменутој држави, релевантно потраживање пореских обавеза престаје бити:

- а) у случају захтјева према ставу 3, потраживање пореских обавеза првоспоменуте државе које је спроводиво према законима те државе а дугује га особа која у том тренутку према законима те државе не може спријечити наплату, или
- б) у случају захтјева према ставу 4, потраживање пореских обавеза првоспоменуте државе у односу на које та држава, према својим законима, може предузимати мјере чувања с циљем обезбјеђивања наплате,

надлежни орган првоспоменуте државе одмах обавјештава надлежни орган друге државе о тој чињеници, те, по избору друге државе, првоспоменута држава или обуставља или повлачи свој захтјев.

8. Ни у којем случају одредбе овог члана не могу се тумачити на начин да државу уговорницу обавезују:

- а) да предузима административне мјере у супротности са законима и управном праксом те или друге државе уговорнице,

- б) да предузима мјере које би биле супротне јавном поретку (*ordre public*),
- ц) да пружи помоћ ако друга држава уговорница није спровела све разумне мјере наплате или чувања, у зависности од случаја, у складу са својим законима или управном праксом,
- д) да пружа помоћ у оним случајевима у којима је административни терет за ту државу очито несразмјеран у односу на корист коју ће остварити друга држава уговорница.

Члан 26.
ЧЛАНОВИ ДИПЛОМАТСКИХ И КОНЗУЛАРНИХ
ПРЕДСТАВНИШТАВА

Одредбе овог споразума не утичу на пореске повластице чланова дипломатских мисија или конзуларних представништава по општим правилима међународног права или одредбама посебних споразума.

Сљедећи члан 7. став 1. МЛИ примјењује се и има предност над одредбама овог споразума:

ЧЛАН 7. МЛИ - СПРЕЧАВАЊЕ ЗЛОУПОТРЕБЕ УГОВОРА

(Тест основног разлога)

Изузетно од одредби овог Споразума, олакшица из овог Споразума не одобрава се у односу на дио дохотка или имовине, ако се основано може закључити, узимајући у обзир све релевантне чињенице и околности, да је стицање олакшица био један од основних разлога било којег аранжмана или трансакције који су директно или индиректно резултирали том погодношћу, осим ако се установи да би одобравање те олакшице у тим околностима било у складу са циљем и сврхом одговарајућих одредби овог Споразума.

Члан 27.
СТУПАЊЕ НА СНАГУ

1. Овај споразум ступа на снагу тридесетог дана од размјене дипломатских нота у којима се државе уговорнице међусобно обавјештавају да су интерни правни услови за ступање на снагу овог споразума испуњени.

2. Одредбе овог споразума примјењују се:

- а) за порезе задржане на извору на доходак плаћене на или након првог дана јануара у календарској години која слиједи након године у којој овај споразум ступа на снагу, и
- б) за друге порезе на доходак плаћене на или након првог дана јануара у календарској години која слиједи након године у којој овај споразум ступа на снагу.

3. Одредбе споразума између Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Социјалистичке Републике Румуније за избјегавање двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и имовину, потписаног 29. априла 1986. године, остају на снази у односу између Босне и Херцеговине и Румуније до датума када овај споразум ступа на снагу.

Члан 28. ПРЕСТАНАК ВАЖЕЊА

Овај споразум остаје на снази неодређено вријеме. Свака држава уговорница може раскинути овај споразум након пет година од датума ступања на снагу, достављањем писменог обавјештења другој држави уговорници, путем дипломатских канала. Споразум се раскида шест мјесеци након пријема писменог обавјештења. Међутим, наставља важити:

- а) за порезе задржане на извору на доходак добијене на или након првог дана јануара у календарској години када се споразум раскида, и
- б) за друге порезе на доходак добијене на или након првог дана јануара у календарској години када се споразум раскида.

У ПОТВРДУ НАВЕДЕНОГ, они који су за то прописно овлашћени, потписали су овај споразум.

Сачињено у два примјерка у, дана
....., на босанском / хрватском / српском, румунском и енглеском језику, с тиме да су сви текстови једнако вјеродостојни. У случају разлика у тумачењу, мјеродаван је текст на енглеском језику.

ЗА

ЗА

БОСНУ И ХЕРЦЕГОВИНУ

РУМУНИЈУ